

Tinning (VS):

Jeg vil beklage, hvis ministeren ikke kan tage stilling til sagerne ud fra de tal, jeg forelagde. Det er dog immervæk ikke specielt indviklet at konstatere, at folk, der betaler for fjernsyn 4 timer om dagen i et år og tilsyneladende kun får fjernsyn i 3¼ dag, øjensynlig er ved at løbe ind i en slags problem, men vi må tage til efterretning, at ministeren ikke kan tage stilling ud fra de nævnte tal. Ministeren vil så selvfølgelig heller ikke erklære, at det forekommer betænkeligt, og at der er nogle problemer på vej, men henviser alene til, at udvalget kigger på sagerne.

Jeg kan ikke gøre meget andet end at beklage, at ministeren ikke ser problemet, og i øvrigt love, at vi selvfølgelig følger udviklingen og vender tilbage til denne sag, når det viser sig, at der selvfølgelig stikker noget under, når folk er ved at få fjernsyn i 3¼ dag, skønt de er lovet fjernsyn i et helt år. Jeg tror faktisk kun, det er ministeren for kulturelle anliggender, der ikke kan se dette misforhold, og så kan vi jo glæde os over, at vi kun har én minister for kulturelle anliggender.

Hermed sluttede spørgsmålet.

Spm. nr. S 136

8) Til *indenrigsministeren* af:

Erik B. Smith (S):

»Hvad er begrundelsen for, at ministeren i sin bekendtgørelse af 26. september 1984 § 1, stk. 3, finder det nødvendigt at fastslå, at der kun ydes tilskud til hel eller delvis dækning af udgifter til lægehjælp m.v. ved alment praktiserende læge, såfremt der afleveres en specificeret og kvitteret regning til det sociale udvalg i bopælskommunen?«

Skriftlig begrundelse

Forud for lægekonflikten anførte den praktiserende læge i kode, hvad konsultationen drejede sig om. Efter de nye regler skal man oplyse specificeret, hvad behandlingen går ud på. Regningen skal således påtegnes, hvis man f.eks. er blevet behandlet/undersøgt for syfilis, gonorré eller en anden køns sygdom eller har været til undersøgelse forud

for en abort, går til behandling for dårlige nerver og lignende.

Indenrigsministerens krav til oplysning om behandlingens art indebærer utvivlsomt, at en række patienter undlader at aflevere deres kvitteringer til det sociale udvalg, fordi de ikke ønsker, at disse oplysninger skal tilgå socialforvaltningens medarbejdere. Det er i øvrigt et spørgsmål, om ikke lægernes tavshedspligt krænkes ved fastsættelse af denne bestemmelse i bekendtgørelsen.

Indenrigsministeren (Britta Schall Holberg):

Når det er en betingelse for ydelse af tilskud til lægehjælp under konflikten, at regningen skal være specificeret, skyldes det to ting: hvis regningen alene lyder på et samlet beløb for den eller de modtagne ydelser, vil forvaltningen ikke have mulighed for at se, om der skal ydes tilskud for en konsultation, et lægebesøg eller noget helt tredje, og patienterne kan heller ikke gennemskue regningen og kontrollere, om de får det tilskud, de skal have.

Men jeg vil gerne stærkt understrege, at det er nok, at der på regningen står, at der har været tale om f.eks. en konsultation eller en telefonkonsultation. En kommune kan altså ikke stille som betingelse for at udbetale tilskuddet, at der på regningen står, hvad en konsultation nærmere har drejet sig om, eller hvilken diagnose der er stillet, som det blev hævdet af et dagblad forleden.

Erik B. Smith (S):

Jeg vil gerne spørge ministeren: hvad er det nye, der gør, at man er nødsaget til at instruere lægerne om, at de ikke længere kan anvende kode? Før konflikten havde patienterne heller ingen mulighed for at kontrollere, når der var anvendt kode. Ministeren oplyser nu, at man blot skal skrive, om der er tale om en telefonkonsultation, en konsultation el. lign.

I dagspressen oplyser formanden for de praktiserende læger i Storstrøms amt for det første, at han opfatter det som et pålæg om brud på tavshedspligten, for det andet, at han i konkrete tilfælde har angivet en forkert behandling med samme refusion efter aftale med den pågældende patient. Hvad vil ministeren så gøre?